

I hjemmets dybe, stille ro

■ Selv om han nyder at spille koncerter og være på turné, er det i sin odenseanske lejlighed, Daniel Skjoldmose stortrives

Det første, Daniel Skjoldmose gør opmærksom på, da han åbner døren ind til sin stuelejlighed på Ryttergade, er, at der gerne må ryges. Så det gør han, da han har bonget en smøg fra fotografen.

Bandmedlemmerne var overbeviste om, at han ville vælge Grønttorvet, Lørups Vinstue eller Tinsoldaten som det sted, der betyder mest for ham på Fyn. De skød ved siden af.

- Mit hjem er der, hvor jeg trives allerbedst. Det er her, jeg tanker op, når vi kommer hjem fra tur eller er på vej i studiet, fortæller Daniel Skjoldmose.

Han er født og opvokset i Odense.

- Jeg har svært ved at forstå, at alting skal foregå i København. Altså hvis bandet endelig skulle flytte, blev det nærmere til London, gætter han.

I tre år har han boet i lejlig-

heden, som han har sat sit tydelige præg på. Møblerne er genbrugsmøbler, han selv har fundet i Horsens. Over sofaen hænger en kollage, han selv har lavet af tegneserieforsider, og ved siden af står en nysamlet Ikea-reol, der bare venter på at blive hængt op.

- Jeg har altid et eller andet projekt i gang. Mit liv er et stort projekt fyldt med mange mindre. Jeg hader hængepartier, og her skal også helst være ryddet op. Hvis det roder i min lejlighed, roder det i mit hoved. Så det kan være forfærdeligt at tage på turné, hvis jeg har glemt opvasken. Så kan jeg tænke på det i flere uger, forklarer han.

Odset giver tryghed

Når bandet turnerer, savner han sin lejlighed. Men fællesskabet og det formål, bandet har med dets musik, opvejer savnet.

- Jeg er enormt fokuseret på det mål, bandet har. Selv om man indimellem kan mangle fred og ro, er vi ekstremt privilegerede. At turnere er en del af drømmen, så hvis man ikke

nyder det, krakelerer den, siger Daniel Skjoldmose.

Indimellem kan det være svært at bearbejde de mange store øjeblikke, bandet oplever, når man er væk.

- Efter en fed koncert, hvor adrenalinen kører, tænker man tit: Hvad så nu? Hvis man var hjemme, kunne man bedre fordøje oplevelsen. Derfor kan det forekomme

- Mit liv er et stort projekt fyldt med mange mindre. Jeg hader hængepartier, og her skal også helst være ryddet op.

Daniel Skjoldmose - guitar, keyboard, backingsang, 26 år.

ret vanskeligt at vende tilbage til det "normale" liv efter flere måneder på turné, forklarer Daniel Skjoldmose.

Han har derfor en del rutiner, som gør det lettere at være væk hjemmefra. Blandt andet læser han Illustreret Videnskab og spiller oddset, selv om han ikke aner en pind om sport.

- Det handler i bund og grund om tryghed. Og når man forlader det sted, man er allermest tryk, må man skabe en ny tryghed, der hvor man nu er, forklarer Daniel Skjoldmose.

Holms Hotel udgør nulzonen

■ Når Rune Pedersen har været på turné eller i øvelokalet, skal han altid forbi Holms Hotel og have en specialøl at stresses af med

Da Rune Pedersen flyttede til storbyen Middelfart fra landsbyen Båring Vig på Nordfyn som 17-årig, kastede han hurtigt sin kærlighed på to etableringer i den gamle købstad. Spillestedet Nygade 2 og Holms Hotel et stenkast nede ad gaden.

Selv om flippertyper som ham helt klart hørte mest til på spillestedet, elskede han at gæste det fornemme hotel fra 1584.

- Holms Hotel virkede så æstetisk på mig. Alene det, at der blev spillet jazz var enormt tiltrækkende selv for en støjrocker som mig, fortæller Rune Pedersen.

Han elskede provokationen i, at han i den grad var en afviger sammenlignet med de andre gæster, når der var jazzkoncert.

- Det var og er jo lidt det bedre borgerskab, der kommer til den slags arrangemen-

ter. Så når jeg sammen med en kammerat, der var en af byens mange løse fugle, i en kæmpebrandert kom væltende og stod tungekyssende midt på dansegulvet, skulle det jo gå galt. Han blev smidt ud. Jeg blev, siger Rune Pedersen og griner højt.

Plads til alle typer

Han mener ikke, Holms Hotel og dens krostue er som andre barer i byen, hvor lidt for mange ensomme eksistenser hænger ud.

- Holms Hotel er lidt mere som Sam's Bar i tv-serien. Et sted, hvor alle kender dit navn og snakker med dig. Indimellem får man da også noget røg, som da bandet for nylig vandt en pris på 50.000 kroner, hvor et par gæster råbte på gratis omgang. Normalt er de hamrende ligeglade med, at man spiller i et band. Ingen bekymrer sig om, hvem

- Holms Hotel virkede så æstetisk på mig. Alene det, at der blev spillet jazz var enormt tiltrækkende selv for en støjrocker som mig. Rune Pedersen - bas, backingsang, 31 år.

der laver hvad, selv om det er menneskene, der i mine øjne skaber stedet. Her er plads til forskellighed som et af de få steder i Middelfart, konkluderer Rune Pedersen.

Holdt røven oppe

Bassisten er en af de mest belæste personer i byen. I hvert fald, hvis man ser på hans CV. Tre gange har han gået på gymnasiet. Tre gange på HF og én gang på VUC. Ingen af uddannelserne har han færdiggjort.

- Den eneste uddannelse, jeg har fuldført, er den som

musiker. Jeg fandt hurtigt ud af, det var musikken, der trak. Så jeg studerede mest for at få SU, da livet som musiker ikke er så indbringende, som mange tror. Heldigvis har jeg en mor, der både mentalt og økonomisk har holdt røven oppe på mig, selv om jeg var noget af en rod engang, siger Rune Pedersen.

Selv om moren stadig bor i byen og kæresten ligeså, er det Holms Hotel, der udgør hans nulzone.

- Det er her, jeg slapper af, inden jeg skal hjem til kæresten. Det er her, jeg finder ro efter at have stået foran 100.000 mennesker på en scene i Hyde Park i London. Jeg kommer her så vidt muligt en gang om ugen. Derfor bliver det svært, når jeg flytter til Odense til sommer, siger Rune Pedersen og kigger kærligt på sin nyskænkede Guinness.